

Nr 73.

Av herr **Holmgren**, om årligt understöd åt underofficerskorpralen *Ossian Edvard Edins* änka.

Underofficerskorpralen vid 1. Ekon. komp. nr 202 Edin avled den 5 mars 1915 i kräfte. Oaktat Edin hade en tjänstetid av 26 år, kunde hans efterlevande icke erhålla något statsunderstöd, ty vid tiden för dödsfallet hade riksdagen ännu ej beslutat utbyta underofficerskorpralsgraden, som tillhörde manskapsklass och vilkens änkor icke ägde gratialsrätt, mot underofficerare av 3. graden, vilkas änkor hava gratialsrätt.

Edin var en skötsam och duglig man, som otvivelaktigt, därest han fått leva, skulle vid 1919 års ingång hava blivit överflyttad till den då nyinrättade 3. graden av underofficerare och under årets början även befordrad till underofficer av 2. graden.

Redan under hösten 1914 kände sig Edin sjuk, men med hänsyn till svårigheten att under då rådande mobilisering kunna ersätta honom i den befattning ombord, som han då beklädde, kände han det som en plikt att kvarstå på sin post i stället för att låta avpollettera sig till sjukhus för erhållande av vård. Det möter givetvis svårighet att leda i bevis, att sjukhusvård under hösten 1914 kunde hava räddat hans liv, men intet motsäger det antagandet, att sakkunnig vård i ett tidigt stadium av sjukdomen kunde hava medfört, att fallet gått till hälsa, så att Edin jämte övriga kamrater bland underofficerskorpralerna vid 1919 års ingång blivit överflyttad till underofficer av 3. graden, vilket medfört gratialsrätt för änkan.

Vid makens frånfälle stod fru Edin alldeles utblottad och hänvisad att genom eget arbete försörja sig och 4 minderåriga barn. Av fruktan att icke erhålla anställning har hon hemlighållit ett svårt hjärtlidande, som enligt närlagda läkarebetyg gör henne arbetsoduglig. Av de 4 barnen försörjer sig numera en dotter helt och en son delvis, under det att 2 äro helt beroende av moderns arbetsförtjänst.

Fru Edin, som icke förut känt till möjligheten att från riksförsäkringsanstalten erhålla understöd, gjorde först år 1920 framställning i sådant syfte, men hennes framställning kunde såsom för sent ingiven icke upptagas till prövning.

Att dessa förhållanden icke förr kommit till beaktande beror på fru Edins försynta väsen, som hittills avhållit henne från att yppa sin nödställda belägenhet, vilken av en händelse kommit till min kännedom.

På grund av vad jag sålunda anfört, får jag vördsamt hemställa,

det riksdagen ville medgiva, att avlidne underofficerskorpralen vid 1. Ekonomikomp. nr 202 Edins änka, Elina Christina Edin, född Mårtensson, må, så länge hon befinner sig i sitt änkestånd, från och med den 1 januari 1923 under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära ett årligt understöd till samma belopp som gratialet till änka efter underofficer av 3. graden.

Stockholm den 20 januari 1923.

Bj. Holmgren.

Bilagor.

Att fru Elina Edin, änka efter ekon.-konstapel O. E. Edin, som lider av kronisk magkatarr och hjärtdegenestion, är till arbete oförmögen för all framtid, intygas för ansökan.

Karlskrona den 16 sept. 1922.

K. Danelius,
leg. läkare.

Att Elina Christina Edin, f. Mårtensson, är född den 20 oktober 1874 och sammanvigdes den 20 oktober 1894 med dåvarande 1. kl. sjömannen nr 202, sedermera underofficerskorpralen Ossian Edvard Edin, som, född den 16 september 1867, avled den 5 mars 1915 samt har i detta äktenskap följande barn, nämligen: Söner: Gösta Edvard Mauritz, född den 21 juni 1905, Ossian Albert Erland, född den 1 september 1907, Bertil Georg Leonard, född den 8 juni 1911. Döttrar: Judit Emilia, född den 23 juli 1895, Ebba Margareta, född den 30 december 1899, intygas. Karlskrona amiralitetsförsamling den 23 oktober 1922.

(Stämpel.)

Ernst Holmberg,
am:ts pastor.